

67-Giới Giấu Y Bát Của-Tỳ Kheo Khác:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có cư sĩ thỉnh Phật và Tăng ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, cư sĩ biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiễu rồi ra về. Suốt đêm đó sửa soạn đầy đủ các món ăn ngon để cúng dường, lúc đó các Tỳ kheo đang đứng nơi chỗ đất trống chờ sứ đến thỉnh, trước đó Lục quần Tỳ kheo đã cùng với Thập thất quần Tỳ kheo tranh cãi nên lấy y bát của Thập thất quần Tỳ kheo đem giấu nơi khác, khiến cho chúng Tỳ kheo này tìm mãi không được. Pháp của Thập thất quần Tỳ kheo là hễ có việc gì đều nói với nhau, lúc đó người bị mất y bát này nói với người kia: “Tôi bị mất y bát, hãy tìm giúp tôi”. Đến giữa ngo, cư sĩ sai sứ đến báo giờ ăn đã đến, các Tỳ kheo đều đi đến nhà cư sĩ, Phật bảo người nhận lấy phần thức ăn của mình. Cư sĩ thấy Tăng đã ngồi vào chỗ ngồi rồi tự tay dâng nước và thức ăn khiến cho tất cả đều được no đủ, sau khi Tăng thọ thực xong liền lấy chiếc ghế nhỏ ngồi trước Thượng tòa để nghe thuyết pháp. Lúc đó thập thất quần Tỳ kheo tìm ra được y bát mới đi đến nhà cư sĩ, chư tăng vừa ra khỏi nhà cư sĩ nhìn thấy liền hỏi cơ sao đến trễ, đáp: “Lục quần Tỳ kheo giấu y bát của chúng tôi, tìm mãi mới được nên đến trễ”. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại giấu y bát của-Tỳ kheo khác khiến họ suýt bị đoạn thực”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo giấu y bát của-Tỳ kheo khác, cho đến giấu những vật cần dùng tùy pháp như cái khóa cửa, ống kim, giày dép... , tự giấu hay bảo người giấu cho đến đùa giỡn đều phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo giấu y bát của-Tỳ kheo khác, nếu tìm không được thì Tỳ kheo này phạm Ba-dật-đề; nếu tìm được thì phạm Đột-kiết-la. Giấu cái khóa cửa, ống kim... nếu tìm không được thì Tỳ kheo này phạm Ba-dật-đề, tìm được thì phạm Đột-kiết-la. Nếu chỉ giấu ống kim, tìm không được thì phạm Đột-kiết-la, tìm được cũng phạm Đột-kiết-la.

68-Giới Đoạt Y Của Người Khác Mặc:

Phật tại thành Vương xá, Lục quần Tỳ kheo tánh vốn lười biếng, không thích tự giặt nhuộm cắt may y, nếu có vải cần giặt nhuộm cắt may liền đem đưa cho Tỳ kheo hoặc Tỳ kheo ni, Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni. Những người này tưởng là của mình nên đem giặt nhuộm cắt may thành y, khi Lục quần Tỳ kheo biết may đã được may xong liền

đến đòi lại nói rằng: “Y này vì sao đã lâu không trả lại cho tôi”, vị kia không trả lại, liền cưỡng đoạt lấy đem về. Lúc đó các Tỳ kheo không thấy Lục quần Tỳ kheo giặt nhuộm cất may y mà lại thấy họ đắp y mới, liền hỏi rõ nguyên do, Lục quần Tỳ kheo đem việc trên kể lại rồi nói: “Do nhân duyên này các thầy thấy tôi không giặt nhuộm cất may mà lại có y mới để đắp”. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thừa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại cưỡng đoạt y của người khác lấy đắp”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo đem y cho Tỳ kheo hoặc Tỳ kheo ni, Thức-xoa-ma-na, Sa di, Sa-di-ni; thời gian sau đến đòi, vị kia không trả lại liền cưỡng đoạt lấy mặc thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo đem y cho Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Thức-xoa-ma-na, Sa di, Sa-di-ni; sau đến đòi, vị kia không trả lại liền cưỡng đoạt lấy mặc thì phạm Ba-dật-đề.

Lúc đó các Tỳ kheo không biết y dư phải cất chứa như thế nào liền bạch Phật, Phật nói: “Nên làm tịnh cất chứa”. Có Tỳ kheo hiện tiền làm tịnh, đưa y cho người khác rồi, người đó không trả lại liền sanh đấu tranh, đem việc này bạch Phật, Phật nói: “Không nên hiện tiền làm tịnh”. Lại có Tỳ kheo đưa y cho hai, ba người làm tịnh nói là cho vị đó, vị đó lộn xộn không đúng pháp làm tịnh nên đem việc này bạch Phật, Phật nói: “Không nên đưa cho hai, ba người làm tịnh, chỉ nên chọn lựa một người tốt, nói rằng: y của tôi cho một người tên....., từ ngày đó trở đi Tỳ kheo có y dư được dùng tùy ý, không cần cho người khác; hoặc thí cho người hoặc làm tịnh hoặc thọ trì”.

Lại có Tỳ kheo có y dư nên làm tịnh cho người liền đem đưa cho một trong số Lục quần Tỳ kheo, vị này thọ y rồi không chịu trả lại, Tỳ kheo này vì không tìm được Tỳ kheo đồng tâm nên phiền não.

Lúc đó vào tháng cuối của mùa hạ, Phật du hành các nước, các Tỳ kheo đều đắp y mới, chỉ có một Tỳ kheo đắp y cũ rách, Phật liền hỏi rõ nguyên do, đáp: “Thế tôn, con có y dư nên làm tịnh liền đưa cho một vị trong Lục quần Tỳ kheo, vị này thọ rồi không chịu trả lại, con phiền não vì không tìm được Tỳ kheo đồng tâm”, Phật nói: “Đây không phải là chân thật thí, vì nhân duyên làm tịnh nên đưa lại. Tỳ kheo này nên đòi lại, nếu đòi lại được thì tốt, nếu không được thì cưỡng đoạt lấy lại rồi bảo người kia sám tội Đột-kiết-la. Từ ngày đó trở đi Tỳ kheo có y dư được dùng tùy ý, không cần cho người khác; hoặc làm tịnh hoặc thọ trì hoặc thí cho người”.